

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSA Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Z. W.

przeciwko K. S. i R. F.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 grudnia 2010 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 grudnia 2009 r.,

sygn. akt II Cz (...), II Cz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 grudnia 2009 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 sierpnia 2009 r. zasądził od powódki na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 936 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. W zażaleniu powódka zaskarżyła to postanowienie w części dotyczącej zasądzenia od niej kosztów postępowania zażaleniowego, zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c. i art. 109 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafnie skarżąca wskazuje, że art. 109 ustawy o kosztach sądowych nie nakłada na sąd rygorów obowiązujących przy postępowaniu dowodowym. Sąd dokonując oceny czy zachodzi wyjątkowy przypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c. może więc stosować środki uznane przez sąd jako przydatne. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy uznał, że w brew opinii sądu Rejonowego w przypadku powódki nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, gdyż powinna znaleźć zastosowanie podstawowa zasada dotycząca kosztów wyrażona w art. 98 k.p.c. Ocena Sądu Okręgowego sprowadza się więc nie do tego, że zmieniła się sytuacja materialna powódki, lecz że jej sytuację niewłaściwie zakwalifikował Sąd Rejonowy uznając, iż w jej przypadku można zastosować art. 102 k.p.c. Tak ocena Sądu odwoławczego jako dotyczącą ustaleń faktów i ich oceny nie poddaj się kontroli kasacyjnej. Skoro Sąd Okręgowy uznał, że w przypadku powódki brak było podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c., przy orzekaniu o kosztach postępowania przed pierwszą instancją, to konsekwentnie nie zastosował także tego przepisu, przy orzekaniu o kosztach postępowania zażaleniowego.

Mając na uwadze powyższe względy zarzuty podniesione w zażaleniu nie zasługują na uwzględnienie. W tej sytuacji Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., oddalił zażalenie.